

ubetinget denne Villkaarlighed for alle de Ulig-
heder og Ubilligheder, som ville fremkomme
ved at benytte Hartkornet paa den Maade,
søim her er foreslaaet. Jeg gjentager, jeg seer
ikke, hvad der kunde være i veien for i Loven
ligefrem at sætte et bestemt Beløb, som man
forlanger, at Landet skal udbrøde; og naar man var
kommen over denne Vanskelighed, troer ogsaa jeg
at man kan benytte det Grundlag for Forde-
lingen, søim er Anthdet af den ærede Rigsdags-
mand for Odense Amts 4de Valgkreds (H. M.
Peterfen) og for Frederiksborg Amts 4de
Valgkreds (S. Nielsen), nemlig at fordele Be-
løbet mellem Amtene, og jeg troer da, at det
vilde være en meget brugbar Delingsmaade at
fordele Beløbet halvt efter Hartkornet og halvt
efter Folketallet. Jeg seer dernæst ikke, hvad
der skulde være i veien for at benytte de
samme Faktorer søim Delingsfaktorer mellem
de enkelte Kommuner i Amtene, og at Kom-
munerne altsåa fordeelte Beløbet paa Beboerne
efter Formue og Leilighed, og om man vilde,
tildeels efter Hartkornet. Det er Noget, som
det staaer frit for at bestemme her i Loven.
Vil man gaae denne Vej, maa jeg dog be-
mærke, at det vil være nødvendigt, naar man
skal vedblive at holde det Maal for Die, søim
den høitærede Minister har udtalt er Lovens
Hensigt, og søim jeg skal tilraade, og ogsaa har
høit til Hensigt ved at foreslaae ikke at bruge
Hartkornet — det Maal nemlig, ogsaa for Landets
Vedkommende at komme en Indkomsskat saa
nær som muligt — hvilket jeg dog ikke kan
indrømme er lykkes ved dette Lovudkast —
da vil det, siger jeg, være nødvendigt at ind-
bringe enkelte Specialbestemmelser i Lovudkastet,
søim ellers vilde mangle i de nu bestaaende
kommunale Love. Det vilde være nødvendigt
at bestemme, at ogsaa saadanne producerende
Eiendele — jeg tænker derved paa Skove,
Eiender — som være beliggende i Sogne, hvor
de vedkommende Ciere ikke boede, skulde kunne
sættes til Indtægt i de Sogne, hvor de være
beliggende. (Tscherning: Ja, sæt det igjen-
nem!). Jeg seer ikke nogen Vanskelighed ved

at sætte det igjennem, ikke den mindste.
(Tscherning: Vi have prøvet det mange
Gange forgjæves!). Det vil være nødvendigt
at tilføie en saadan Bestemmelse, thi ellers vil
der blive en Ulighed imellem Sognene, som
ikke kan tilraades; men dernæst vil det være
nødvendigt at tilføie den Bestemmelse, at det
Skattebeløb, som vedkommende Ciere havde er-
lagt af sin Eiendom i det Sogn, hvor den er
beliggende, maa blive at regne fra i den Ind-
tægtskat, som han skulde hve i den Kommune,
hvor han boede.

Som Sagen stiller sig for mig, vil der
ingen overordentlig store Vanskeligheder være
ved at faae de af mig anthede Forandringer
ind i Loven ved at udelade § 1 og indføre
en Bestemmelse søim den, jeg har nævnt, om
Udbredelsen af et bestemt Skattebeløb for Lan-
det, med hvad der isøvrigt maaatte ansees nød-
vendigt paa Grund af den forandrede Rebal-
tion i Lovens § 4. Jeg tilraader, da man
dog maa erkjenne, at man ved denne Lov ikke
kan komme til noget egentligt Indkomsskatte-
system, at benytte det Apparat, man har, og
fordele Skattebeløbet igjennem Amtene og
Kommunerne, saaledes søim af mig er udtalt.

H. Andersen: I Anledning af min
Anthdning om at faae en Bestemmelse optagen
i Loven, der tilsigtede at fritage de Hartkorns-
brugere for Krigsskatten, der ere indkaldte til
Krigstjeneste, er der fremkommet adskillige Be-
mærkninger. Den ærede Minister meente, at
det var Følelsen, man for meget havde hen-
givet sig til. (Tscherning: Hør!) Det er ikke
Følelsen alene, thi naar en Mand er høit fra
sin Eiendom i Aringer, hvor skal da Euen
komme fra til at betale Skat? Det kan blive
ligefrem umuligt, naar ikke hans Eiendom skal
sælges for at faae Skatten betalt, og det er
det, jeg troer, at man ikke bør udsætte den
Mand for, der gjør Tjeneste ved den aktive
Armee. Den ærede Rigsdagsmand for Odense
Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen) spurgte,
om jeg ogsaa meente, at dette skulde gjælde for